

## МОВНА ПІДГОТОВКА ОФІЦЕРІВ У РЕСПУБЛІЦІ ІНДІЯ

Сьогодні спостерігається зростання вимог суспільства до якості професійної підготовки офіцерів збройних формувань та правоохоронних органів. Це стосується і мовної підготовки. Військові повинні знати мови сусідніх країн, мови країн- союзників, а також мови країн, які є ініціаторами агресії.

Офіцер, який володіє іноземною мовою, може діяти як усний перекладач на переговорах і під час ведення бесід зі службової тематики, виконує письмовий переклад та реферування професійних текстів, перекладає матеріали радіопереговорів та здійснює синхронний переклад [1].

Так, у сучасних умовах розвитку військово-політичних відносин між країнами можна впевнено стверджувати, що професійна компетентність, як характеристика професійного офіцера, означає спроможність кваліфіковано проводити діяльність, виконувати професійні завдання [2], обов'язково включає знання іноземної мови.

Зважаючи на ці вимоги, професійна підготовка військовослужбовців у Республіці Індія вимагає модернізації. П. Менон вважає, що програма модернізації професійної підготовки військових забезпечить ефективне виконання службових обов'язків персоналом Збройних сил Республіки Індія та відомств у складі Міністерства внутрішніх справ [4].

Програма модернізації включає і підвищення якості мовної підготовки. З цієї метою в Індії при Міністерстві оборони діє Інститут іноземних мов, який був заснований ще у 1948 році. У 1954 році Уряд Республіки Індія надав Інституту статусу постійно діючого та визнав його стратегічну роль [5].

З часу свого заснування Інститут підвищує своє значення як кількісно, так і якісно. Сьогодні цей освітній заклад перетворився на центр з хорошою репутацією та відомий якісною підготовкою військових перекладачів. Так, на даний час в Інституті працюють 13 викладачів, а кількість курсантів рідко буває меншою 200 осіб на рік.

Експерти вважають, що незважаючи на свою семидесятилітню історію Інститут іноземних мов при Міністерстві оборони Республіки Індії є флагманом мовної підготовки військовослужбовців.

Так, в інституті навчаються військові Збройних Сил Індії, а також представники напіввійськових та правоохоронних відомств (Прикордонна служба, Індо-тибетська прикордонна поліції, тощо). Крім того, в інституті можуть навчатися цивільні особи за власний кошт, але їх кількість залежить від кількості наявних місць. Випускники, які показали найвищий рівень підготовки, направляються на службу до міністерства закордонних справ, Секретаріату Кабінету міністрів, Головного управління поліції, а також можуть працювати викладачами в Національній академії оборони Республіки Індія, а також у Військовому коледжі для Сухопутних військ в Пачмархі.

Після успішного проходження короткотривалого мовного курсу слухачі отримують кваліфікаційний сертифікат чи диплом про середню спеціальну освіту. Військові перекладачі навчаються протягом тривалого періоду для повного опанування іноземною мовою.

Курси для здобуття кваліфікаційного сертифікату з іноземної мови передбачає один рік навчання в інституті. Для вступу абітурієнту необхідно знати англійську мову на академічному рівні, а також успішно здати вступні екзамени.

Для отримання диплому про середню спеціальну освіту необхідно навчатися під час практичних занять одну годину п'ять днів на тиждень протягом одного року. Бажаючи отримати такий диплом повинні успішно скласти іспити з попереднього курсу та мати кваліфікаційний сертифікат з іноземної мови.

Курс підготовки перекладачів викладається тільки для військовослужбовців. Цивільні особи мають право прослухати цей курс лише за умови наявності вільних місць. Курс триває від 16,5 до 23,5 тижнів, залежно від мови.

В Інституті іноземних мов викладають 13 мов, а саме: арабська, індонезійська (бахаса), бірманська, китайська, французька, німецька, іврит, фарсі, пушту, російська, сингальська, іспанська та тибетська [5].

На замовлення Генерального штабу Збройних Сил Республіки Індія в інституті можуть організувати

короткотривалі мовні курси для визначеної групи персоналу із запропонованої тематики.

В Інституті іноземних мов також проводять екзамени на підтвердження знань з мов, які використовуються лише в окремих підрозділах: непальської мови (гуркхалі) та двівехі, мови якою розмовляють на Мальдівах. Такі екзамени проводяться для персоналу всіх трьох родів спеціальної Атестаційною комісією.

Останнім часом популяризуються програми освітнього обміну між Індією та її сусідами та країнами-партнерами з метою якісної мовної підготовки. Так, з 2006 року офіцери Народної армії Китаю вивчають англійську мову у Військовому коледжі для Сухопутних військ в Пачмархі, а з 2009 року офіцери військово-повітряних сил Республіки Індія відвідують мовні курси з китайської мови в Академії іноземних мов для Народної армії Китаю в Куншані [3].

#### Список використаних джерел

1. Берестецька Н.В. Формування перекладацької компетентності майбутніх офіцерів-прикордонників / Н.В. Берестецька // Збірник наукових праць «Вісник Львівського державного університету безпеки життєдіяльності» № 5, 2011 частина 2. - Львів: ЛДУ БЖД, 2012. - 268 с. - С. 37-41.

2. Підручна З.Ф. Психолого-педагогічні чинники формування професійної комунікативної компетентності майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки /

З.Ф. Підручна // Вісник Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника: (серія: педагогіка). - Івано- Франківськ, 2008. - Вип. XXVI. - С. 122-127.

3. Datt G. Indian and Chinese armies «may restart language exchange courses» [Електронний ресурс]// Daily Mail, 2 July, 2004. -

Режим доступу:

<http://www.dailymail.co.uk/indiahome/indiannews/artide-2677249/Indian-Chinese-armies-start-language-exchange-courses.html>

4. Menon P. Military Education in India Missing the Forest for the Trees // Journal of Defence Studies, Vol. 9, No. 4, October- December 2015. - P. 49-69.

5. School of Foreign Languages.- Режим доступу:<http://sflmod.msc.m/mdex.html>